

Innhold:

1. Fugemerke, orddeling, ligaturer, bryting til ny linje, utligning
2. Anførselstegn
3. Spesialtegn
4. Hovedfelter
5. Underfelter
  - A) Omsluttende
  - B) Andre
6. Korrekturfasekommandoer
7. Nakne kontrollsekvenser
  - A. Generelle
  - B. Kursivering av polske alternasjonsvokaler
  - C. Emnemarkører
  - D. Stilmarkører
  - E. Verbalsubstantiver
  - F. Andre grammatiske
  - G. Versaler og tabelltall med redusert høyde
8. Homografer

%-----

1. Fugemerke, orddeling, ligaturforhindring, bryting til ny linje, utligning:

```
/      % Fugemerke som tillater orddeling i det som følger etter /  
      (bruk \! istedenfor / for å hindre orddeling i det som følger etter)  
\÷     % MYK bindestrek som ikke hindrer orddeling  
÷      % HARD bindestrek som ikke hindrer orddeling  
≠      % Bindestrek som for TeX ikke er \hyphenchar, f.eks.: ≠aktig  
\-     % Kommando som forhindrer deling av det påfølgende ord  
\_     % Skriv opp\_passer, vann\_nivå, vill\_lede, spiss\_slede osv.  
\≠     % Skriv list\≠koperta, og få det delt list- -koperta  
\|     % Skriv fotograf\lfag for å forhindre ligatur  
\`     % Gir gravis med riktig utligning etter f, f.eks af`ten  
~      % Bruddsikkert mellomrom  
\\  
\,     % Får TeX til å bryte til ny linje  
\,     % Synonym for \thinspace  
\!     % Synonym for \negthinspace  
\j     % Erstatning for \! foran ġ (j fås med Alt Shift !)  
\-     % Bindestrek med luft rundt, som i marxisme\–leninisme  
      (- fås med Alt Shift -)  
\tsp   % Synonym for \tthinspace  
\negtsp % Synonym for \tthinspace
```

%-----

2. Anførselstegn

```
"...." gir <<...>>  
"..." gir polsk ytre anførsel  
\eks {#1} gir enkle engelske anførselstegn
```

%-----

3. Spesialtegn

```
■ (Alt O) > hovedoppslag  
△ (Alt Q) > betinget hovedoppslag (= \q■)  
■ (Alt Shift O) > verbpårtikkel  
! (Alt I) > delingsstrek  
↑ (Alt Shift P) > "se ovenfor"
```

¶ (Alt H) > plassholder
 ◇ (Alt D) > angir flere mulig prefikser for simpleksverb: wy◇z/blakn€fl
 « (Alt Shift V) > innleder ikke-bøyningsform i \z-felt
 » (Alt Shift B) > avslutter ikke-bøyningsform i \z-felt
 // (Alt W) > mellom parverb uten felles førsteledd: wepchn€fl//wpychafI
 ≤ (Alt V) > venstre resyméparentes (innleder innholdspreambel)
 ≥ (Alt B) > høyre resyméparentes (avslutter innholdspreambel)
 √ (Alt L) > innleder og avslutter etiketter (f.eks. √med.√)
 ~ (Alt Ø) > gir komma og slår på kursiv i x-felt
 ¿ (Alt Shift ?) > spørsmålstegn i teksten og i margin
 ° (Alt Shift R) > uoffisiell rettskrivning
 || (Alt Shift I) > mellom bestemt og ubestemt bevegelsesverb
 ' (Alt @) > bitrykksprikk i oppslagsord
 ’ (Alt Shift ´) > apostrof
 · (Alt M) > fugemarkør i oppslagsord
 ≠ (Alt Ø) > innledende bindestrek (forhindrer orddeling)
 ÷ (Alt -) > bindestrek som tillater orddeling
 † (Alt T) > gir opphøyet asterisk med parentes rundt
 • (Alt K) > prikk som i: u◇z•wolnifI/alniafI
 ə (Alt Shift K) > lydskriftegn for schwa (brukt et par ganger)
 o (Ctrl O) > åpen o i oppslagsord
 u (Ctrl U) > åpen u i oppslagsord
 d (Ctrl O) > stum d i oppslagsord
 g (Ctrl G) > stum g i oppslagsord
 t (Ctrl T) > stum t i oppslagsord
 f (Alt F) > fv gir stum v i oppslagsord (= \stumv)
 ç (Ctrl C) > lydskrifttegnet for kj
 ŋ (Ctrl N) > lydskrifttegnet for ng
 š (Ctrl S) > lydskrifttegnet for sj
 ˘ (Alt .) > frittstående akutt aksent
 ˘ (Alt ,) > frittstående grav aksent

%-----

4. Hovedfelter

■ #1= > hovedoppslag (lemmafelt)
 △ #1= > betinget hovedoppslag (= \q■; NB: bruk alltid \q■ i homografsekvenser!)
 ■ #1= > verbpartikkel, ved partikkelverb (≠1 er verbpartikkelen)
 \Alt #1= > alternativ form av oppslagsordet
 \Alb #1.#2= > alternativt fugetegnlemma der bakre ledd avviker
 \Alc #1-#2= > alternativt bindestrekslemma der bakre ledd avviker
 \Ald #1-#2= > alternativt bindestrekslemma der fremre ledd avviker
 \Alf /#1/ #2.#3= alternativt fugetegnlemma der fremre ledd avviker
 (/#1/ kan mangle)
 \Alu #1!#2= alternativt lemma der bakre ledd avviker
 \Alv #1!#2= alternativt lemma der første ledd avviker
 \B #1= > eventuell hovedbetydnings bokstav (#1 er en versal)
 \ff /#1/ {#2} #3= > opplysning om "false friend" (/#1/ kan mangle)
 \ffno /#1/ #2 #3= > norsk "false friend", som i artikkelen "messehagel"
 (/#1/ kan mangle)
 \fk {#1} #2= > betydning av forkortelse
 \fr #1= > norsk frasem (stående uttrykk; idiom)
 \frp #1= > norsk frasem som følger etter et \gk-, \zk-, \ff- el. \seog-felt
 \g #1= > grammatisk felt
 \hv #1= > henvisning til annen artikkel (foran partikkelverbbolken)
 \ie #1= > encyklopedisk polsk forklaring, omgitt av anførselstegn
 \jf #1= > jf.-henvisning til andre oppslag
 \lik #1= > henvisning fra en forkortelse til den fulle formen
 \mal #1= > henvisning til en type av forbindelse
 \n ≠1= > norsk uttrykk som følger etter et \p-felt

\na #1= > ekvivalent til nasjonalitetsadjektiv (uten forutgående
 \g-felt!)
 \Na #1, #2= > erstatter \na i tilfeller som: \Na angielski, angielszczyzna=
 \nk #1= > norsk uttrykk som følger etter et \g-felt
 \np #1= > norsk uttrykk som ikke følger etter et \g-felt eller et \p-felt
 \ns #1= > erstatning for \np #1= etter \se #1=
 \p #1= polsk(e) ekvivalent(er)
 \parthv /#1/ #2= > henvisning oppover el. nedover i en partikkelverb-bolk;
 #2 er et adverb el. en preposisjon; betydningsnummer innenfor
 partikkelverbartikkelen den henvises til, kan angis med \parthvnr
 fulgt av et tall; ev. oppoverpekende el. nedoverpekende pil fås med
 hhv. \opp og \ned (/#1/ kan mangle)
 \se /#1/ #2= > pilhenvisning til andre oppslag (/#1/ kan mangle)
 \sem #1= > hovedfeltskommando for semantismer
 \seog #1= > "> også"-henvisning til andre oppslag (i parentes)
 \Seog #1= > "> også"-henvisning til andre oppslag
 \sep #1= henvisning til forutgående partikkelfelt
 \t 1= delbetydnings nummer (#1 er et tall)
 \xb #1= > (#1 er en liten bokstav) gir underinndeling
 i en delbetydning (jf. artikkelen "god", bet. 1)
 \z #1 #2= oppslagsordets ordklasse og bøyning

%-----

5. Underfelter

>> A. Omsluttende

\(#1\) > parentes rundt oppslagsord med frarådet skrivemåte
 [#1] > uttaleparentes
 «#1» > ikke-bøyningsform i \z-felt; kan også brukes ellers
 til å få tekst satt med liten grotesk (\kskrift)
 <#1> > glosse på norsk
 \<#1\> > glosse på polsk
 √#1√ > etikett
 ≤#1≥ > resyméparentes
 \{#1\} > alternativparentes
 \[#1\] > bøyningsparentes for polsk (settes normalt automatisk
 av kommandoer som \kf #1!, \Gu. \Nowie. o.l.)

>> B. Andre

NB: /#1/ angir et argument som kan utelates
 \°#1 > setter en ring under #1, f.eks. \°n (stavellesdannende n)
 \adjmpl #1! > angir mannlig-personlig nom.pl. av polske adjektiver
 \b #1) > nummerering av eksempelbetydning (0<#1>10)
 \Bare /#1/ #2! > jf \Mest nedenfor
 \bare /#1/ #2! > som \Bare, men uten foranstilt semikolon i satsen
 \Barebnr /#1/ {#2} #3! > f.eks. \Barebnr /ta opp {1, 2, 3, 5} pp, vbs!
 (#1, dvs. 1, 2, 3, 4, er betydningsnumre)
 \bet. {#1} > gir "i bet. #1" (#1 er et tall)
 \bnr {#1} > gir betydningsnummer i \se- og hv-referanser (#1 er et tall)
 \bp {#1} > (#1 er en prep) brukes i svært lange artikler for å utheve
 preposisjoner når eksemplene er alfabetisert etter disse
 \bx {#1} > setter argumentet med halvfet, foran etterfølgende kolon;
 se art. "seg"
 \eks {#1} > omgir #1 med enkle engelske anførselstagn
 \frac #1/{#2} > gir brøk med skrå brøkstrek
 \H #1. > gir plassholder som realiseres som stor forbokstav (#1 er lemmaet,
 skrevet med stor forbokstav; dersom det har stor forbokstav også i lemmafeltet,
 som f.eks. Æreslegionen, skriver man bare \H.)
 \irr #1! > markerer uregelmessige substantiver
 \kf #1! > sette #1 i bøyningsparentes for polsk

\komp /#1/ > angir komparativ: gammel [...] \komp /eldre/
\ku {#1} > kursiverer #1 i lemmaet (se f.eks. "Buddha")
\kv {#1} > feminisering
\latin {#1} > latinsk navn på dyr, plante
\lemmahv {#1} > henvisning til annet lemma (jf. verbet hesje)
\les #1! > angir hvordan norske tall skal leses
\liknorsk #1! > gir [\#1] med \Aktivtrue og [\ca.] med \Aktivfalse; brukes etter
polsk ekvivalent for å angi at denne uttales omtrent som det norske lemmaet.
NB: #1, som angir polsk uttale, skal ikke mangle, men erstattes i satsen
med tegnet for "tilnærmet lik" når ikke \Aktivtrue er valgt
\lit {#1} > henviser til \B-felt i \se- og hv-referanser (#1 er en bokstav)
\Mest /#1/ #2! > fx under "innkjøre": \Mest /kjøre inn/ pp!
\mest /#1/ #2! > som \Mest, men uten foranstilt semikolon i satsen
\Mestbnr /#1/ {#2} #3! > f.eks. \Mestbnr /ta opp {1, 2, 3, 5} pp, vbs!
(#1, dvs. 1, 2, 3, 4, er betydningsnumre)
\parthvnr {#1} > se ovenfor under 4. \parthv
\patrz {#1} > gir ≠1, fulgt av høyrepekende dobbeltpil
\patrzlemma {#1} > gir (≠1 →)
\Pl #1! > bøyingsopplysning om substantiv i pluralis
\Plt #1! > bøyingsopplysning ved pluralia tantum
\polkomp #1! > brukes for å angi komparativ av polsk adjektiv
\pphv #! > viser at et sammensatt pp går tilbake på et partikkelverb
(jf. art. oppslått)
\Pphv #! > som \pphv, men med foranstilt semikolon
\pvkom {#1} > brukes foran første ■-felt, fx for å gjøre oppmerksom
på at det også kan søkes i artiklene om de enkelte adverb
\r {#1} > homogرافnummer som ikke skal vises når \ifUtelat er sann
\rt {#1} > romertall i en henvisning
\rq {#1#2} > \ifUtelat-avhengig romertall i en henvisning
\slownie #1! > gir (= #1) og brukes får å vise uttale av polske tallord
\sup /#1/ > angir superlativ: gammel [...] \sup /eldst/
\tylko #1! > gir √tylko #1√
\uth {#1} kursivering (ikke i lemmaer -- der brukes ku!)
\vbshv #! > viser at et verbalsubstantiv går tilbake på et partikkelverb
(jf. art. uttak)
\Vbshv #! > som \vbshv, men med foranstilt semikolon
\vp {#1} > brukes i \hv-henvisning etter \pvt for å angi verbpartikkel,
f.eks.: stå \rt 2 \pvt \vp {ut} \bnr {(3)}
\vr #1! > vr 1945! setter 1945 med en forminskjet versjon av
den aktive fonten ("at .9\normalfontsize")
\vs {#1} > opplysning om verbalsubstantiv i grammatisk felt
\Vs {#1} > som \vs pluss henvisning til artikkel om verbalsubstantivet
\x {#1} > valens- eller kollokasjonsopplysning
\xkomp /#1/ > gir: komp <-- #1 (f.eks.: eldre \xkomp /gammel/)
NB! /#1/ er obligatorisk!
\xsup /#1/ > gir: sup <-- #1 (f.eks.: eldst \xsup /gammel/)
NB! /#1/ er obligatorisk!
\zwl #1! > gir √zwł. #1√
\zn. {#1} > gir "w zn. #1" (#1 er et tall)

%-----

6. Korrekturfasekommandoer

\bkom #1\ekom > kommentar i margin ved enspaltet sats
(undertrykkes ved å sette \def\bkom #1\ekom{\relax} først i filen)
\advarsel #1\par > vises på skjermen, og kommer i kladdeutskriften

%-----

7. Nakne kontrollsekvenser

>> A. Generelle

`\:` > gir kolon med rett, mager skrift (fx først i `\np`-felt etter `\seog`-felt)
`\;` > gir semikolon med rett, mager skrift (fx først i `\np`-felt etter `\seog`-felt)
`\=` > gir tegnet = i ferdig sats (NB det skal ikke være mellomrom etter `\=`)
`\z` > brukes i hovedfelt hvor det allerede er et `z`=
`\¶` > plassholder for lemma til unntaksvis bruk i polsk felt
`\-` (- fås med Alt-Shift og bindestrek) > gir bindestrek med luft på begge sider
`\b` > gir et mellomrom på 0.11 em (brukes foran / i bøyningssopplysninger:
    `≠en\b/≠et`)
`\a` > angir at den følgende opplysn. gjelder alt foregående f.o.m. semikolon
`\ag` > brukes istf. `\a` i forbindelse med polske bøyningssopplysninger
`\aksentstumv` > gir kursivert v etter aksent grav
`\alinea` > gir et blikkfang i lengre artikler
`\alle` > angir at den følgende opplysn. gjelder alt foregående f.o.m. bet.nr.
`\altex` > gir en vertikal slange, som erstatning for komma
`\baresms.` > `√tylko w złoż.√`
`\bfgrav` > gir `[bf pl `]`
`\bfgravplus` > gir `[bf pl +`]`
`\bind` > angir transaksentuasjon med understilt bue, som i `\na\bind wsi`
`\bbind` > angir retrofleks uttale av rd, rl, rn, rt: `r\bbind d osv.`
`\ca.` > gir tegnet for "tilnærmet lik"
`\celsius` > gir: °C (fx "25 `\celsius`")
`\citd` > angir utelatelse: [...]
`\cm!` > gir ukursivert komma (jf. `\-`-feltet i art. "gjøre")
`\d` > gir `đ` (for stum d i kursiverte former)
`\dvs.` > gir tegnet for "det vil si"
`\æ` > gir høytstilt, forminsket `æ`, f.eks. `[a`æn]`
`\eg.` > gir "eg."
`\ekivalentmangel` > gir "≠ polsk ekvivalent mangler"
`\el.` > gir "el."
`\eng.` > gir `[eng.]`
`\ens.` > gir kursivert "ens"
`\etc.` > gir `√o.a.√`
`\fig.` > gir `√fig.√`
`\fra.` > gir `√fr.√`
`\frit` > frasebolkt tegn (til bruk i `\hv`-felt)
`\g` > gir `g` (for stum g i kursiverte former; foreløpig ikke i bruk)
`\ganger` > gir gangetegnet x
`\hpil` > gir: enkel høyrepil
`\iin.` > gir: i in. (tilsvarer o.a. på norsk)
`\ikke` > gir tegnet ≠ (ikke lik)
`\ip` > gir IPA-strek, som i "dra 'til"
`\itp.` > gir itp. satt med `\semfont`
`\kvad.` > erstatter `^2$`
`\l.` > gir halvfet l (symbol for norsk tjukk l i uttaleparentes)
`\lub.` > brukes istf. `\el.` i forb. med polske bøyningssopplysninger
`\med` > gir en buet høyrevendt pil (inngår i definisjonen av `\polinf`)
`\mestsms.` > gir `√zwł. w złoż.√`
`\ned` > gir en pil som peker nedover
`\nen` > kursivert "en"
`\nn.` > kursivert "nn"
`\nnoe.` > gir kursivert "n(n)"
`\nns.` > gir kursivert "nns"
`\noe.` > gir kursivert "noe"
`\noinf` > gir "å~..." (norsk infinitiv som utfylling)
`\Odot` > gir stor O med prikk under (jf. art. Oljeberget)
`\og.` > gir tegnet &
`\opp` > gir en pil som peker oppover
`\plakutt` > gir `[pl `]`

\plus. > brukes istf. \tez. i forb. med polske bøyningsopplysninger
 \plusakutt > gir [\el. ´]
 \plusgrav > gir [\el. `]
 \pluspass > gir (i inf og pres + ¶s)
 \Pluspass > som \pluspass, til bruk umiddelbart etter \g-felt
 \pol > gir / og slår på polsk orddeling (til bruk i <...>-semantiser
 hvor det er ønskelig også å ha polsk tekst, se f.eks. art. "skulle")
 \polinf > gir buet høyreventd pil, fulgt av "inf" (polsk inf som utfylling)
 \polikke > brukes istf. \ikke i forb. med polske bøyningsopplysninger
 (se artikkelen "burde")
 \prep. > gir et opphøyet "prep" til bruk i partikkelverboppslag
 \presakutt > gir [pres ´]
 \presplusakutt > gir [pres + ´]
 \pros. > gir prosenttegn med riktig avstand til forangående tall
 \vpil > gir nedoverpil fulgt av et forminsket partikkelverbbolktegn
 \pvt > forminsket partikkelverbbolktegn (til bruk i hv-felt)
 \rzad. > gir √rzad.√
 \sd: > gir høyrepekende dobbeltpil
 \seg. > gir kursivert "seg" (i ■-oppslag)
 \sic! > gir "!" (jf. \tvilsomt.)
 \sj. > gir √sj.√
 \skraastrek > angir ortografikonform skråstrek, som i av/på-knapp
 \smalldvs. > som dvs., men til bruk i <...> og \<...> felt
 \sms. > √sms.√
 \stumv > gir kursivert v
 \tez. > gir tegnet +
 \tvilsomt. > gir et høytstilt, forminsket utropstegn, plassert
 plassert umiddelbart etter det foranstående
 \ty. > gir [ty.]
 \Udot > gir stor U med prikk under (jf. art. Ungarn)
 \varemerke > gir varemerkesymbol
 \Vsh. > tilsvarer \vsh., men gjelder flere foregående vbs
 \vsh. > gir tegnet som henviser til en egen vbs-artikkel
 \w. > gir tegnet for bilabial w, som i [\w.iski]
 \xtvilsomt. > som \tvilsomt., men med breddesteg foran

>> B. Kursivering av polske alternasjonsvokaler

\ae. > gir kursivert a (f.eks. gwi\ae.zda)
 \€ . > gir kursivert € (f.eks. z\€.b)
 \ę . > gir kursivert ę (f.eks. otr\ę.by \plz.)
 \o. > gir kursivert o (f.eks. szk\o.ła)
 \ó. > gir kursivert ó (f.eks. w\ó.z \Gu.)

>> C. Emnemarkører

\bot > botanikk
 \ent > entomologi
 \geo > geografi
 \hist > historie
 \icht > ichtyologi
 \jur > jus
 \myt > mytologi
 \orn > ornitologi
 \pnavn > personnavn
 \zool > zoologi

Dersom disse skrives med stor forbokstav og avsluttes med punktum,
 (\Bot., \Ent. osv.) kommer de med i satsen

>> D. Stilmarkører

\barn. > barnespråk
\dial. > dialektalt
\fa. > familiært
\folk. > folkelig
\foreld. > foreldet
\litt. > litterært
\norm. > stilistisk nøytralt
\reg. > regionalt
\slang. > slang
\vulg. > vulgært
\tvilsomt. > uheldig i en del språkbrukeres øyne

Bortsett fra \norm., \reg. og \tvilsomt. finnes alle disse også i en avsvakket variant med foranstilt h: \hbarn., \hdial. osv.

Skal stilmarkøren gjelde for alle bet. i en artikkel, skrives den med stor forbokstav og plasserer på egen linje, etter det grammatiske feltet (gjelder ikke \reg. og \tvilsomt.)

Stilmarkører for polske ekvivalenter:

\pbarn. > barnespråk
\pdial. > dialektalt
\pfa. > familiært
\pfolk. > folkelig
\pforeld. > foreldet
\plitt. > litterært
\pnorm. > stilistisk nøytralt
\preg. > regionalt
\pslang. > slang
\pvulg. > vulgært
\ptvilsomt. > uheldig i en del språkbrukeres øyne

Bortsett fra \norm., \reg. og \tvilsomt. finnes alle disse også i en avsvakket variant med foranstilt h: \hp barn., \hpdial. osv.

>> E. Verbalsubstantiver

a) Disse erstatter \vs fulgt av diverse argumenter:

\vsing > gir ; -ing
\vselse > gir ; -else
\vsingelse > ; -else el. -ing
\vsning > ; -ning
\vsingning > ; -(n)ing

b) Byttes \v ut med \V, tilføyes det en pil som henviser til egen art. om verbalsubstantivet (" $\backslash$ Vs {#1}" tilsvarer " $\backslash$ vs {#1}\vsh")

>> F. Andre grammatiske

\A. > akkusativ
\Ap. > akkusativ, personlig
\Apl. > akkusativ pl
\At. > akkusativ, tinglig
\adj. adjektiv
\adjadv. > gir «adj \og. adv»
\adv. adverb

\advkonj.> gir: adv \og. konj
\an. > gir: {\[\Gpl. ≠an\}}
\ba. biaspektuelt verb
\D. > dativ
\Dp. > dativ, personlig
\Dt. > dativ, tinglig
\dbb. > begge ledd bøyes (f.eks. płaszcz-namiot\dbb. \kf ≠a, ≠u!)
\en. > en; i g-felt for substantiv som ikke har bestemt artikkel
\ens: > gir: ens
\nns. > gir: noens
\et. > et; i g-felt for substantiv som ikke har bestemt artikkel
\evndm. > som \ndm, men med parentes rundt
\f. > femininum
\G. > genitiv
\Gau. > gir: \[\tez. ≠u\
\Gi. > gir: {\[\Gpl. ≠i\
\Gow. > gir: {\[\Gpl. ≠ów\
\Gp. > genitiv, personlig
\Gpl. > genitiv pl.
\Gt. > genitiv, tinglig
\Gu. > gir: \[≠u\
\Gy. > gir: {\[\Gpl. ≠y\
\I. > > instrumentalis
\Imi. > gir: \[\Ipl. ≠mi\
\Ip. > instrumentalis, personlig
\Ipl. > instrumentalis pl.
\It. > instrumentalis, tinglig
\ipf. > imperfektiv(t)
\itr. > intransitiv(t)
\itrtr. > intransitiv(t)/transitiv(t)
\ka > gir: \kv {≠ka*}
\L. > lokativ
\Lp. > lokativ, personlig
\Lpl. > lokativ pl.
\Lt. > lokativ, tinglig
\m. > maskulinum
\ma. > maskulinum, levende
\map. > personl. mask. med ikke-personlig nom.pl. (fx koniokrad)
\mapf. som \map., men fulgt av /f (for «beksa», «plaksa» o.l.)
\mf. > maskulinum og femininum (fx płaksa)
\minuspl. > √bare sg√ (for å angi at pl mangler)
\mma. > maskulinum, (levende) (fx banan)
\mpp. > maskulinum, (personlig) (fx eunuch)
\mp. > maskulinum, personlig
\N. > nominativ
\ndm. > ubøyelig
\ne. > n (nøytrum)
\Ne. > gir {\[\Npl. ≠e\
\Ni. > gir {\[\Npl. ≠i\
\nopl. > "pl" i \p-felt som ikke forsvinner når \ifPassiv er sann
\Nowie. > gir {\[\Npl. ≠owie\
\Npl. > nominativ pl.
\Ny. > gir {\[\Npl. ≠y\
\nub. n ubøy
\oa. adverb på ≠o, gir: (≠o)
\pf. > perfektiv(t)
\pfmult. > gir "pf fl" (perfektivt, om flere subjekter el. objekter (fx popekac))
\pl. > pluralis, flertall
\pli. > gir {\pl. \[≠i\
\plow. > gir {\pl. \[≠ów\

\plt. > plurale tantum
\plti. > gir {\plt. \[≠i\]}
\pltow. > gir {\plt. \[≠ów\]}
\plty. > gir {\plt. \[≠y\]}
\pltz. > gir {\plt. \[0\]}
\ply. > gir {\pl. \[≠y\]}
\plz. > gir {\pl. \[0\]}
\pp > gir «pp» til bruk i gramantisk felt
\prepadv. > gir «prep \og. adv»
\prepadvkonj. > gir «prep, adv \og. konj»
\prepkonj. > gir «prep \og. konj»
\prepu. > gir «prep.uttr»
\pret. > gir «pret» til bruk i grammatisk felt
\rfl. > reflektiv(t)
\sg. > singularis, entall
\subst. > substantiv(isk)
\tka > gir \kv {≠tka*}
\tr. > transitiv(t)
\V. > vokativ

>> G. Versaler og tabelltall med redusert høyde

\vr #1! > vr 1945! setter 1945 med en forminsket versjon av den aktive fonten ("at .9\normalfontsize")
\vrs > {\vrs NATO} setter NATO med en forminsket versjon av den aktive fonten ("at .9\normalfontsize")

%-----
8. Homografer

Homografer nummereres \1, \2, \3 osv. Tallet plasseres like etter lemmaet, foran en eventuell uttaleparentes

I homografrekker der det inngår ett eller flere betingede lemmaer innledet med \q■ (Δ kan ikke brukes i homografrekker!), må ■-lemmaer som ikke skal ha homografnummer når \ifUtelat er sann, nummereres \r1, \r2 osv. Tallet skal vise det nummer lemmaet har i den fullstendige homografrekken (medregnet betingede lemmaer)

\rq{#1#2} brukes for å henvise til et ■-lemma i en homografrekke der det inngår \q■-lemmaer. Med #1 angis romertall ved \Utlattrue, med #2 – romertall ved \Utelatfalse

OBS!: Dersom det etter en homografsekvens innledet med \q■ umiddelbart følger en tilsvarende sekvens der det inngår ubetingede oppslag nummerert med \2, \3 osv., må det mellom de to sekvensene stå \utelatcount=0, ellers vil nummereringen i sekvens nummer 2 bli gal!

Fjernes lemmaet IKKE HOMOGRAF i nedenstående eksempel, trenges altså \utelatcount=0 mellom lemmaene DRITTER og primus for å få riktig nummerering av SECUNDUS og TERTIUS når \ifUtelat er sann:

\q■ erster \1=
■ ZWEITER \2=
■ DRITTER \3=
■ IKKE HOMOGRAF=

```
%\utelatcount=0
```

```
\q■ primus \1=
```

```
■ SECUNDUS \2=
```

```
■ TERTIUS \3=
```

Når \Utelattrue i !lexnpvalg.tex er avkommentert, vil TeX melde om to typer homograffeil:

1) tilfeller hvor homograflemma 1 ikke følges umiddelbart av homograflemma 2

2) tilfeller hvor det foran et homograflemma 2 ikke står noe homograflemma 1

Feilmelding nr. 2 ("Foran homograf 2 mangler homograf 1!!") betyr ikke alltid at det er noe galt i lemmapilen. Meldingen utløses også dersom det i en homografsekvens innledet med \q■ opptrer en eller flere homografer nummerert med \2, \3 osv.